

עת"א 65429/11/20 - שרחביל עודה נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 65429-11-20 עודה (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

לפני	כבוד השופט גיא שני
העותר	שרחביל עודה (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירה שעניינה ביקורים.

העותר נתון במעצר מזה שלוש שנים בגין שורה של עבירות חמורות המיוחסות לו, ושוהה באגף השמור בכלא השרון. הוא זוכה לביקורים, ועד לאחרונה בין מבקריו הייתה גם אחותו. זו ביקרה את העותר כמה וכמה פעמים, אך בחודש נובמבר 2020 החליט המשיב שלא לאשר את ביקורה, זאת בשל התנגדות גורמי המודיעין. על כך מלין העותר, ועיקר טענתו כי משעה שהמשיב התיר לאחות לבקר פעמים רבות - והביקורים התנהלו ללא בעיות - אין כל סיבה מבוררת לשינוי (מה גם שהאחות, כך נכתב בעתירה, היא מורה ואם ל-7 ילדים). העותר משער כי העיתוי של החלטת המשיב אינו מקרי וקשור בבקשה שהגיש אחיו, השוהה באגף הפרדה בכלא רימונים, לאפשר לאחות לבקר גם אותו.

אין מחלוקת כי המשיב רשאי לאסור ביקור אם יש לו יסוד סביר לחשש שהביקור במקום המעצר יגרום לפגיעה באינטרסים מוגנים כגון ביטחון הציבור. במהלך הדיון בעתירה הוצג לעיוני חומר סודי. מטבע הדברים לא אוכל לפרט לגבי תוכן המידע שהוצג לעיני בית המשפט בלבד, אך כפי שהבהירה באת-כוח המשיב, מדובר בין היתר בידיעות **קונקרטיות** (ידיעות 886, 935, 778, 378, 400, 726, 987, 539, 206, 789 ו-897). לידי, על בסיס מידע זה רשאי היה הגורם המוסמך להגיע למסקנה שאליה הגיע, ולא נתגלה בהחלטתו חוסר סבירות קיצוני המצדיק התערבות שיפוטית. ראוי לציין כי בדיון הציגה באת-כוח המשיב את ההחלטה המנהלית שהתקבלה, ואמנם אין בה נימוקים מפורטים, אך איני סבור כי מדובר בפגם היורד לשורש העניין בעניינינו, במיוחד שעה שההתנגדות מושתתת על מידע מודיעיני שלא ניתן לחשפו.

באת-כוח העותר טענה בדיון כי היה מקום לערוך שימוע לעותר, אולם טענה זו לא בא זכרה בעתירה גופה

עמוד 1

(אף שהעותר מיוצג), וממילא לא היה באפשרות המשיב להגיב לה כראוי (ראו התייחסות באת-כוח המשיב לכך בעמוד 3 לפרוטוקול). הטענה שבה התמקד כתב העתירה היא כאמור היעדר צידוק ענייני לאסור ביקורים של האחות, והשערה כי הסיבה היחידה לכך קשורה בבקשה שהגיש אחיו של העותר. אלא שכאמור, החומר שהוצג לעיוני מצביע על תמונה מורכבת יותר.

לא נעלם מעיני כי עד לחודש נובמבר הותר לאחות לבקר את העותר. בהקשר זה נתתי את דעתי לאמור בסעיפים 7 ו-8 למסמך המסתיים בספרות 392, למסמך 690, ולסקירת המודיעין מיום 27.12.2020 (סעיפים ז' ו-ח' במיוחד). מסקנתי היא כי בנסיבות המקרה אין בעובדה שבעבר התאפשרו ביקורים כדי לתייג את ההחלטה מחודש נובמבר כבלתי-סבירה. עוד אדגיש, כי העותר טוען שקיימים אמצעים מידתיים יותר כגון ביקור מפוקח ומתועד. על כך אומר, כי גם טענה זו לא הועלתה בכתב העתירה, ומכל מקום החלטתי-זו מתייחסת כאמור לסבירות ההחלטה שהתקבלה בחודש נובמבר, ואין בה כדי לשלול מן העותר את האפשרות לפנות למשיב בעתיד בבקשות הנוגעות לביקורים. חזקה על המשיב שיבחן את הדברים בהתאם לנתונים שיעמדו לפניו באותה עת, על בסיס הפקודות והנהלים ותוך איזון בין השיקולים שלעניין.

לאור המקובץ, לא מצאתי לשים את שיקול דעתי חלף שיקול הדעת של גורמי שב"ס, ומכאן שדין העתירה להידחות.

ניתן היום, כ"ז טבת תשפ"א, 11 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.